

Het geschenk van de woudfee.

Een knappe jonge man, verrichtte dagelijks veel karweitjes, om zijn boterham te verdienen. Hij was handig en verstandig en diende de mensen eerlijk en blij. Nochtans zag men, hoe hij sterk vermagerde. "Hoe kan dat nu?" vroegen ze zich af. Hij had altijd goed belegde boterhammen bij. Hij at veel bosbessen en dronk kristalwater uit de waterwal. Op zekere dag, vond men hem slapend op een eenzame bosweg. De dorpelingen wekten hem en schudden het hoofd. "Dat komt er van als men nog in de nacht wil werken" meenden ze. Dit kwetste hem diep. Hij schreide zo hard, dat er een tweede waterwal ontstond door zijn tranen... De mensen wisten echter niet, dat de zo ijverige jonge man, geen geld genoeg bezat, om zich een bed te kopen. Nochtans had de woudfee alles gezien en gehoord en ze verscheen aan hem. Zij betooverde enkele takken en die veranderden in een blokkhut. Van elke twijggjes maakte ze een prachtig stevig bed. Een sterk konijn nam de jongen mee tot in zijn bed. Hij sliep zeven dagen aan é én stuk. Dat was niet te verwonderen, want eigenhandig had de fee op het bed geschreven: Dormez bien en op de nachtkastjes: sst... sst... Toen hij wakker werd, lag er een beursje met vierentwintig goudstukken op zijn bed. Hij zag er nu zeer goed uitgerust uit en was nog knapper dan voorheen. "Ja, ja" klonk het uit de mond van de mensen "Men moet een goede nachtrust bezitten." Maar hij alleen kende de waarheid. Tenslotte sliep hij elke nacht nog beter en beter... want de lieve woudfee, zond hem iedere nacht zoete dromen... *Christiane Desitter*

DOWNLOADEN mag.